

gjort den klar nok for Andre, maa jeg idetmindste erklære mig aldeles uenig med den sidste ærede Taler, som meente, at det var i og for sig et forkasteligt Princip, hvorpaa slige Begunstigelser grundede sig. Og jeg skal saaledes, i Henhold til hvad jeg har tilladt mig at udtale, stemme for § 1 i det foreliggende Forslag, som angaaer Odense Commune, ligesom jeg ikke skjøner rettere, end at jeg, hvert gang et lignende Forhold skulde indtræde, hvad enten Spørgsmaalet gjaldt det udsleste Fisserleie paa Kyften eller Kjøbenhavns Commune, i Fremtiden vil stemme ganske paa samme Maade, og ikke skjøner rettere, end at det vil være en principmæssig Behandling af disse Spørgsmaal, hvor ellers Skjøn og Vilkaarlighed let kunne faae en altfor stor Indflydelse. Hvad Forholdet med Kjøbenhavn i Særdeleshed angaaer, tør jeg ikke tillade mig i saa Henseende at ytre nogen bestemt Mening om, hvorvidt der kunde være Anledning til at sætte en Grænse for Benyttelsen af, hvad Byen vistnok temmelig længe har været berettiget til og ladet ubenyttet.

Finansministeren: Der er maafførligvis ikke Nogen her tilstede, som i Principet er personlig saa enig med den ærede 2den Lands-tingsmand for 7de Kreds (Nyholm), som jeg. Jeg maa ogsaa erklære, at jeg under Sagens Behandling og under Brevveksling med Indenrigsministeriet udtrykkelig har udtalt, at jeg paa det Bestemteste vilde være imod at anbefale nogensomhelst Commune til en Begunstigelse i denne eller hvilken som helst anden Anledning, fordi jeg aldeles ikke finder det rigtigt, igjennem Toldestergivelse at yde saadanne Begunstigelser. Men Sagen foreligger ikke i sin Reenhed; thi det, som for mig har været det Bindende, og hvorfor jeg ogsaa personlig er enig i det, som jeg paa Regjeringens Begjæring her har foreslaaet, det er Hensynet til den Begunstigelse, som allerede havde været forundt Kjøbenhavn i Marts 1845. Ifølge mit personlige Kjendskab til Forholdene dengang, tillader jeg mig at troe, at Kjøbenhavns Commune ikke i 1845 vilde have opnaaet dette Tilfagn, fordi Generaltoldkammeret i den Periode ogsaa var meget strengt med at indrømme og anbefale saadanne Tolde-

gunstigelser, naar ikke Tilfagnet fra 1825 havde været. Det er vel sandt, at dette Tilfagn ikke var givet i den samme Form, men var givet vedkommende Entrepreneur; det var en Entrepreneur, med hvem Communen havde contraheret, og, som det ogsaa fremgaaer af Communens, af det daværende kongelige danske Cancellie understøttede, Andragende om Fornyelse af den i Marts 1825 tilstaaede Begunstigelse, var hiint Tilfagn derfor ligesom frem Communen i høi Grad vedkommende; og at dette var Grunden til, at den høifalige Konge i Marts 1845 har tilstaaet den Begunstigelse, som Kjøbenhavns Commune saaledes nu er i Besiddelse af, det holder jeg mig overbevist om. Nu forekommer det mig, at det vilde være ganske overordentlig betænkeligt, naar Kjøbenhavns Commune endnu ikke havde benyttet denne Begunstigelse, da at nægte andre Communer dette. Hvis Kjøbenhavns Commune allerede dengang, da Odense Communalbestyrelse indkom med sit Andragende, havde benyttet sin Begunstigelse af 1845, saa vilde jeg for mit personlige Vedkommende have udtalt mig imod at anbefale Odense Commune til en saadan Begunstigelse, som her er Spørgsmaal om; hvorvidt en saadan Anskuelse vilde være bleven den gjældende hos Hans Majestæts Regjering, det kan jeg vel ikke sige, da Spørgsmaalet er et af de mindre vigtige, hvor den enkelte Minister bør underordne sig Fleertallet af sine Collegers Anskuelse med Hensyn til den Veie, han vil gaae; men jeg vilde selv for mit personlige Vedkommende i dette Tilfælde have været imod, at Begunstigelsen skulde indrømmes Odense Commune. Da det nu imidlertid er Tilfældet, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse ikke endnu har formaaet at nyde Godt af Begunstigelsen af 1845, saa vil jeg dog tillade mig at troe, at det vilde synes særdeles haardt, og i Gjærningen ogsaa vilde være meget haardt, om man skulde nægte den første Commune udenfor Kjøbenhavn, som androg om en lignende, om endogsaa i Henseende til Sagens Detail videre gaaende, Begunstigelse, som en anden Commune i over 20 Aar ikke har kunnet føre sig til Nytte; dette forekommer mig at være saa haardt, at jeg var fuldkommen enig med samtlige Ministre i,